

VÁRAY KÁROLY

TRILÓGIA

PATKÓ BANDI

FÁJA

PATKÓ BANDI FÁJA LÁNGOL

Patkó Bandi betyár fája
Négyszáz éves matuzsálem
Tán egy modern betyár felgyújtotta
Rajta tűz és láng a veszedelem

Törzse odújában parázs bagoly
Izzik füstől haláltánc sikoly
Gyermekkorom nagy emléke
Barcs külterületén felszáll az égre

Hatalmas terebélyes kocsányos tölgy
Az út szélén nem lehet siralomtömb
Somogy óriása Barcs büszkesége
Kinek vetsz keresztet ha elmész mellette

A legenda közel Középrigóc állomásnál
Tiszteletreméltóan áll reméljük állni fog
Most is oltják a tűzoltók talán menthető
Jut még neki egy pár tiszt esztendő

Sziporkázó fehér füstje immár ősz haja
Ő az aggok aggja ez tán az utolsó nyara
Könnyezük meg enyhítsük égő fájdalmát
Lelje meg nyugalomban helyi saját sírját

Legalább egy szép óriás festménnyel
Őrizzük meg emlékét legyen egy hely
Hol keresztet vetve átvehetjük a helyét
Elmondhatod unokádnak történetét

Ugye fáj a szíved átérzed fájdalmát
Mert ez szörnyű nem természetes halál
Légy boldog tovább a fák mennyében
Úgy mint a lelkem őrző védelmében

2019.08.17. 13:30:25

Fénykép: Varga Ferenc
2018. november.4..

PATKÓ BANDI BÚCSÚZÓ

Patkó Bandi fája lángban áll
Törzse teste ágkezei levélujjai
Izzó vörös tűzben fehér füstben
Ég szenved fuldoklik gyötrelemben

Ötszáz éves agg – ősz szíve
Kérge szeme könnyezve
Irgalomért sírva zokog
Könnye hullik gőzként potyog

Fecskendőből víz zúdul rá
Mintha az életét visszahozná
De már az ágait vágják
Földi életének befellegzett már

Pedig látni a metszeten
Mennyi fiatalos életgyűrű
Várta még a sok év reményt
Itt a földön nem lesz már lilaszínű

Félezer év büszke virulás
És egy felelőtlenség áldozata
Sajnos ő már halott elhagyta lelke
Assisi Szent Ferenc magához ölelte

Ha majd kiseditek örök emlékek
Azt gyökerestől tegyétek
Ott lesz majd kincs egy ládában
Az legyen emléke a múzeumban

Nézzétek a hatalmas törzsét
S hallgassátok a századok meséjét
Ő akkor születhetett magból mikor
Leonardo da Vinci meghalt

Magellán föld körüli útra indult
Úgy tűnik ez a fa örökre elnémul
De szava emléke nem veszhet el
Mert a történelem már könnyekkel

2019.08.17. 18:43:09

A belseje izzik vérzik lelke szökik
sikong vérzik

PATKÓ BANDI

/Patkó Bandi fájának emlékére /
A betyárvilág egyik hősét
Patkó Bandi betyár tettét
Barcs és Darány egyformán
Magáénak vallja mondván
Nekünk még fánk is van
Ami megőrizte múltját
Fája tegnap lángra lobbant
Tüzet okádva lelke égbe szállt
De a legenda neve tovább él
Emlékét még sokáig megőrzi
A kocsányos tölgy sok gyökér
Patkó Bandit nagy szerelme
Megcsalta hát betyár lett
A bakonyi betyárokkal karöltve
Pandúrokkal szemben jeleskedett
E harcokban kiemelkedett
Így hamarosan kapitány lett
Ám az is lehet nem létezett
Csak egy patkó kapta e nevet
Ma már a lényeg a legenda
Mely a jelennek szép üzenet
Ne lopd meg a szegényeket
Mert Patkó Bandi visszaveszi
S visszaadja annak aki megérdemli
Hogy nős volt e vagy sem
S feleségét vitte – e magával
Tán nem tudjuk meg sohasem
Bár a szájról szájra mesében
Volt szeretője elég szépen
Azt is mondták rossz gyerek volt
Tán az igazságérzete tombolt
Igaz szeretett mulatozni a hegyen
S a bort a lopott disznósülttel
Egyengette a cimbora legényekkel
Emiatt el is akarták fogni
De ő a fogda elől elmenekült
Édesanyja házában rejtekhelye volt
A legenda szerint Szigetvárott

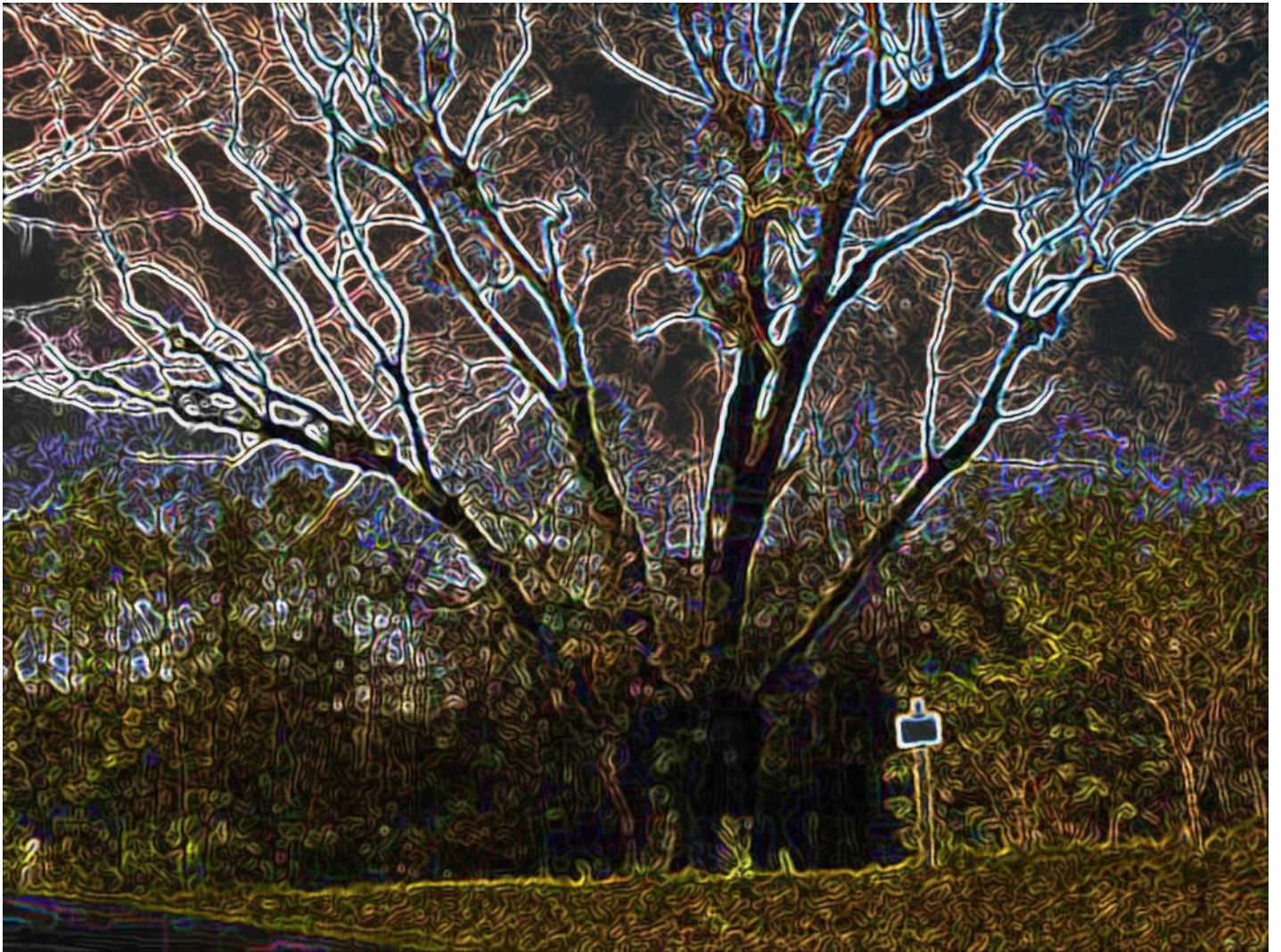
**Ötszáz éves torzó lettél
Borzong a lelkem elmentél**

Egyszer el fogták s deresre húzták
Olyan is volt hogy jó pénzért
Busa a rongyos zsidó
A faluból zsákban vitte ki
Amikor a pandúrok kérdezgették
Ő a zsákon ülve felelgetett
Máskor üvegestótnak öltözve
Látogatta édesanyját sőt
Így egy asztalnál ülve
A pandúrokkal együtt evett
Hazaival megvendégelve
Közben – közben a pandúrok
Gúnyosan viccelődve kikacagták
Ő csak kuncogott mint egy zarándok
Egyszer szülőhelyén Bécen
A bíró jelentette tartózkodási helyét
Bandi bemenet a bíró házába
Fegyverrel sarokba szorította
A bíró gyermekei könnyörögtek
Hogy az apjuknak kegyelmezzen
Szülőhelyén nem betyárkodott
Kaposvári szigetvári nagyatádi
Járásokban s a Dráva mentén
Garázdálkodott betyártársaival
Őket tizennyolcév börtönre ítélték
Ám emeleti börtöncellából
Nyakravalóikat összekötve megszöktek
Ekkor létrejött a betyárbanda
És a gyors rablások sorozata
Bergán Jancsi Mester Józsi
Gelencsér József Csucsi István
Hajnal Jancsi Fábián Pista és Jóska
És a kedvence Csorba Pisával
Rejtekhelyük az endrőci erdő
Bandi szeretője Pücsök Kata
Akihez Mozsgóra gyakran ment
Rengeteg ajándékot és bankót vitt
Érdekes szeretője férje Magyar Gyula
Szintén a banda tagja volt

**Ott a lelke ködlik füstöl
Égbe szállva lesz örökzöld**

Bandinak ott volt még Panni Rozi
Kihez sok éjszakai kaland fűzi
Ám Bandinak is eljött a végzete
Lehullott a szerencse csillaga
Galambok pusztán vadászkatonákkal
Összetűzésbe keveredett a banda
Súlyos sebet kapott ami elüszkösödött
Kérésére alvezére Bergán Jancsi lelőtte
Fenekpusztán Kiskomáromban tán
Pogányszentpéteren temették el
Ki tudja ma már igazi emléikkel
Utódok Pista József Mihály
Kanász lett mind a három srác
Bandi betyár kérkedett a bátorságával
Nem tűrte az igazságtalanságot
Ha kellett megjelent grófi ruhában
Ki utánozni akarta a nevében
Azt agyonlőtte nem tűrte hevében
Ám parasztruhába öltözött
Pandúrokkal sem fogták el
A mernyei Bözsi Örzse egy másik szerető
Vele rabolni is elment jókedvvel
Őt el is fogták s felakasztották
De Bandi ellen nem vallott hiába fagatták
Egyesek szerint alacsony tömzsi
Mások szerint nagy termetű okos bátor
Ember volt a Bandi betyár ki szerette a tort
De leírták közép termetű soványnak is
Nagy bajússzal vörös hajjal tömött szakállal
Szerette a szeszt szinte mindig ivott
Közben énekelgetett nem volt bigott
A fokosát feje fölé emelve
Forgatta azt kurjongatva lelkendezve
Társaitól hűséget várt jó cimborát
Aki őket elárulta azt agyonlőtte a bosszúja
Ha akart kastélyokat rabolt ki
Vakmerősége határtalan tudott lenni
Egyes kastélyokban vendégül is látták
Megetették s megittatták az egész bandáját
Majd Patkó Bandi kérte a vendéglátótól
Jelentse a bírónak nehogy baja essék

Ott ragyogok csillagfényben
Íme éjben az emlékem

Így jeleskedett félrevezető furfangból
De nem gyalog mentek ám
Kocsit kértek s magukat elvitették
Nehogy őket gyorsan utolérjék
Szerette a gyermekeket
S kinek nem volt ruhája annak
Krajcárt adott ingre és gatyára
Ellentmondásos de vallásos is volt
Zsoltároskönyvét magával hordta
Sőt jólelkű is volt a horvátszármazású
Gombócz István erdősnek
Ki szállást adott neki
Horvátországban lakást vett
Egy fa alá rejtve átadott egy kincsesládát
Úgy tűnik a gonosz és jó
Felváltva küzdött benne
Halálát a nép nem fogadta el
Az a hírt keltették hogy Olaszországba
Nagy vagyonnal távozott

Barcs és Darány között volt
Patkó Bandi fája
Csak volt mert egy tűz áldozata lett
Hogy hányszor bújt vagy pihent
Bandi betyár a fa alatt ki tudja
Nem a gonoszsága miatt
Őrizte meg a nép ajka
Talán mint régen úgy a jelenben
Az igazság és igazságtalanság
Volt a fő kérdés
És betyárok lettek az igazságosztók
A nép rejtett érzelmeinek kiteljesítői
Mint egy mennyi remény
Az elrabolt kincs egyszer visszatér
Talán az egyenlőtlenség is
Mérséklődik a betyárvilág
Igazságosztó nagy asztalán
Hogy igaz volt vagy nem
Már nem lényeg....
Ám a valóság az a nép most is várja
Az igazságosztó betyárokat
2019.08.18. 14:21:11

Patkó Bandi a betyár

ELKÉPZELÉS A JÖVŐBEN

Patkó Bandi fája tartósítva kiállítva

Elképzelés Váray Károly /törzs eredeti fotó alapján – gyökérzet csatolt/

VÉGE

